

ministeriets bekendtgørelse nr. 613 af 24. juni 1996 om tilbud og betaling for bolig m.v. i plejehjem, beskyttede boliger og institutioner efter § 112 i bistandsloven og om ret til at flytte til sådanne boliger i en anden kommune.

Beboerne modtager og betaler for bolig, el og varme og kan herudover vælge at modtage og betale for andre ydelser, dvs. kost, rengøring m.v. Betalingen for bolig fastsættes på grundlag af dels de faktiske omkostninger, dels beboerens indtægter. Betalingen for el og varme fastsættes ud fra de faktiske omkostninger. Herudover betaler beboeren for de øvrige ydelser, den pågældende modtager, f.eks. kost, rengøring m.v. afhængig af beboerens selvhjulpethed og behov. Personer, der oppebærer mellemste eller højeste førtidspension afkræves herudover en særlig servicebetaling, jf. bistandslovens § 115 a, stk. 2.

Efter bistandslovens § 68 kan personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap tilbydes ophold i bofællesskab.

Retningslinjerne vedrørende bofællesskaber efter bistandslovens § 68 fremgår af Socialstyrelsens vejledning nr. 5 af 26. november 1984.

Bofællesskaber er beboernes egen bolig, og beboerne betaler husleje m.v. som andre.

Kommunen kan efter bistandslovens § 68 opkræve et beløb som beboernes del af betalingen for den eventuelle nødvendige medhjælp i bofællesskabet. En eventuel betaling fastsættes under hensyntagen til, at beboerne af pensionen og eventuelle andre indtægter skal kunne afholde udgifter til almindelig husførelse, herunder udgifter til bolig og underhold.

Socialministeriet har ikke talmæssige oplysninger, der belyser i hvilket omfang og i hvilken størrelsesorden denne adgang til at fastsætte betaling for medhjælp anvendes af kommunerne, men det er Socialministeriets generelle indtryk, at der er tale om en meget begrænset anvendelse.

Vedrørende regelgrundlaget i øvrigt skal jeg henvisse til mit svar på spørgsmål nr. S 1932 af 19. april 1996.

På det foreliggende grundlag synes der således ikke at være grund til at antage, at beboere i § 68-bofællesskaber generelt skulle betale mere for opholdet end personer i § 112-institutioner. Men der er altså tale om forskellige boformer og forskellige betalingsregler, og derfor kan der opstå forskelle i betalingen.

I løbet af efteråret 1996 forventes der, bl.a. på baggrund af en for Socialministeriet gennemført

pilotundersøgelse af udviklingen og kvaliteten i botilbudene for personer med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, iværksat forskellige initiativer bl.a. med henblik på nærmere afdækning og vurdering af disse forhold.

I disse initiativer, som også omfatter bofællesskaber efter bistandslovens § 68, planlægges det at se nærmere på de økonomiske forhold for beboerne, herunder en nærmere vurdering af anvendelsen af reglen om betaling for medhjælp.

Spm. nr. S 3358

Til justitsministeren (16/8 96) af:

Per Stig Møller (KF):

»Vil ministeren oplyse, om der er forbindelse mellem ERNK og terroristisk virksomhed, herunder om ministerens oplysninger giver anledning til at vurdere tilstedeværelsen af et ERNK-kontor i København?«

Begrundelse

Der henvises til meddelelse af 4. juli 1996 fra den tyrkiske ambassade i København.

Svar (27/8 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet kan oplyse, at Rigspolitefen ikke er i besiddelse af oplysninger, som dokumenterer, at der fra ERNK-kontoret i København udøves virksomhed, der er strafbar efter dansk lovgivning.

Der har på den baggrund ikke været overvejelser om at forbyde kontoret i Danmark, ligesom der ikke foreligger oplysninger, der begrunder, at der tages skridt til at søge ERNK opløst ved dom.